

Thomsen: Den højtærede Handelsminister var saa venlig over for mig at bemærke, at han havde hørt de samme Toner tidligere. Ja, alt tyder virkelig paa, at Handelsministeren skal høre Sandheden, og at han skal have den i meget smaa Portioner. I øvrigt kan jeg returnere og sige, at Handelsministeren og mange med ham adskillige Gange har givet det samme Svar angaaende valutariske Foranstaltninger. Forholdene har imidlertid desavoueret Ministeren i høj Grad. Den samme Snak lød nemlig ogsaa forud for Kronesænkningen i Januar i Fjor. De fleste husker sikkert, hvordan Udenrigsministeren var mobiliseret for at forsikre om det forfærdelige, der vilde ske, hvis Danmark gik til en Kronesækning, hvordan Indenrigsministeren erklærede, at han ikke skulde være Indenrigsminister een Dag længere, hvis Danmark slog ind paa den Vej. Men lad gaa med, at Ministeren alligevel er af den Anskuelse, at det er farligt med en ny Kronesækning. Det er muligt, at det er saaledes, som Professor Birek engang sagde, da han forslø, at vi skulde stabilisere Kronen ved 70: Det kan være farligt at gaa ind i, men det er sandsynligvis ødelæggende at gaa udenom. Nøjagtigt det samme vil sikkert vise sig at være Tilfældet nu.

Men vi maa anstændigvis vide, hvad Meningen i Virkeligheden er. Tror Ministeren virkelig, at Landbruget Aar efter Aar kan arbejde med Indtægter efter et Pristal paa 80 og Udgifter efter et Pristal paa 150? En saadan økonomisk Mishandling af et Lands Hovederhverv er enestaaende i den civiliserede Verden, og det er i alt Fald paa høje Tid, at Rigsdagen faar Besked. Hvis vi ikke her i Danmark ligesom saa mange andre Steder benytter Mønten for at gennemføre økonomisk Ligevægt, hvad er saa Meningen? Hvordan har Ministeren tænkt sig at raade Bod paa de Forhold, som er Skyld i den store Arbejdsløshed og den Armod, som har ramt Landbruget? Hvordan har Ministeren tænkt sig at gennemføre økonomisk Ligevægt her i Danmark?

Det er vel sandsynligt, at vi vil faa den samme Besked, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gav i Fjor, idet han sagde, at hvis vi gennemførte Lønsækning, vilde det i England omgaaende blive betragtet som Dumping. Saa er Resultatet

altsaa det, at hvad der end sker for at gennemføre en rimelig Fordeling her i Landet — og en rimelig Fordeling er vel nok det, vi trænger til mere end til noget andet —, hvad enten vi gaar den ene eller den anden Vej, hvad enten vi gaar til en generel Nedsækning, som der tidligere har været Tale om, eller vi gaar den fornuftigere Vej at benytte Mønten i Tilpasningens Tjeneste, saa faar vi den Besked, at begge Veje betyder Dumping og forfærdende Forhold!

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Vejen sagde, at Andelskasserne henvendte sig ikke til Offentligheden. Jeg ved nu ikke, om jeg brugte det Udtryk, at henvende „sig til Offentligheden“. Det var i hvert Fald min Hensigt at sige, at de henvendte sig til Sparerne. Det er muligt, at de ikke gaar uden for den Kreds, som har sluttet op omkring Andelskassen. Men jeg vil dog alligevel mene, at Andelskasserne indirekte henvender sig til Offentligheden derved, at de agiterer paa de Pladser, hvor Andelskasserne arbejder, for at faa Tilgang af nye Medlemmer, altsaa alligevel paa en vis Maade retter Henvendelse til Offentligheden.

Men lad det nu være, hvad det være vil. Andelskasserne er jo i deres Virkemaade, det er rigtigt, begrænset paa Grund af den solidariske Ansvarlighed, Medlemmerne har paataget sig. Men det er saaledes, at dette solidariske Ansvar kan blive til stor Ulykke for de enkelte, der ikke har haft Mulighed for at skønne over, om det var rigtigt af dem at paatage sig den Risiko, der var forbundet med at gaa ind i en saadan Virksomhed.

Derfor maa det offentlige føre et vist Tilsyn ogsaa med Andelskasserne, der faktisk er at betragte som en Art offentlige Institutioner, der virker paa den Maade, at de modtager Sparerne Penge, forvalter dem, yder Laan o. s. v. Jeg har da ogsaa forstaaet det saaledes, at man fra alle Sider har været enig i, at Andelskasserne burde underkastes et Tilsyn. Jeg tror ogsaa, at disse selv er bedst tjent med, at et Tilsyn bliver etableret. Spørgsmaalet er saa: paa hvilken Maade. Der kan vi forhandle, men indtil jeg ser et bedre Forslag, vil jeg opretholde mit Forslag og mene, at Andelskasserne er bedst tjent med at komme ind under det mere